

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22858/2023
16.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Соња Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Зрењанина, кога заступа Правобранилаштво Града Зрењанина, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца ГГ и ДД, обоје из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1631/23 од 08.06.2023. године, у седници одржаној 16.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца ГГ и ДД, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1631/23 од 08.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца ГГ и ДД за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 338/22 од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине у целини на непокртности уписаној у листу непокртности број ... КО Зрењанин I, парцела број ..., површине 128 м2, градско грађевинско земљиште, па су тужиоци АА ББ и ВВ, дужни трпети са се тужени са тим правом након правноснажности пресуде упише код надлежне службе за катастар непокртности. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине у целини на непокртности уписаној у листу непокртности број .. КО Зрењанин I, парц. број ..., површине 253 м2, градско грађевинско земљиште, па су тужиоци ДД и ГГ, дужни трпети да се тужени са тим правом након правноснажности пресуде упише код надлежне службе за катастар непокртности. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине у целини на непокртности уписаној у листу непокртности број .. КО Зрењанин I, парц. број .. површине 243 м2, градско грађевинско земљиште па је тужила ГГ дужна трпети да се тужени са тим правом након правноснажности пресуде упише код надлежне службе за катастар непокртности. Ставом четвртим изреке утврђено је да је тужени стекао право јавне својине у целини на непокртности уписаној у листу непокртности број .. КО Зрењанин I, парц. број .., површине 56 м2,

градско грађевинско земљиште и непокретности уписаној у лист непокретности број .. КО Зрењанин I, парц. број .., површине 93 м², па је тужилац ЂЂ дужан трпети да се тужени са тим правом након правноснажности пресуде упише код надлежне службе за катастар непокретности. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати, и то тужиљи АА износ од 142.596,66 динара, тужиоцу ББ износ од 35.626,66 динара, тужиоцу ВВ износ од 35.626,66 динара, тужиљи ГГ износ од 616.565,00 динара, тужиоцу ДД износ од 211.255,00 динара и тужиоцу ЂЂ износ од 248.830,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана правноснажности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1631/23 од 08.06.2023. године, ставом првим изреке, жалба је делимично усвојена, делимично одбијена, првостепена пресуда преиначена, тако што је одбијен тужбени захтев у делу којим је тражено да се утврди да је тужени стекао право јавне својине у целини на непокретности уписаној у листу непокретности број .. КО Зрењанин I, парц. број .., површине 253 м², градско грађевинско земљиште, па да су тужиоци ДД и ГГ, дужни трпети да се тужени са тим правом након правноснажности пресуде упише код надлежне службе за катастар непокретности, као и да је тужени стекао право јавне својине у целини на непокретности уписаној у лист непокретности број .. КО Зрењанин I, парц. број .., површине 243 м², градско грађевинско земљиште, па да је тужила ГГ дужна трпети да се тужени са тим правом након правноснажности пресуде упише код надлежне службе за катастар непокретности, те да се обавезе тужени да исплати тужиљи ГГ износ од 616.565,00 динара и тужиоцу ДД износ од 211.255,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана правноснажности пресуде до исплате, те су обавезани тужиоци ГГ и ДД да туженом на име накнаде трошкова поступка исплате износ од 9.000,00 динара, док је пресуда у преосталом побијаном непреиначеном делу потврђена. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци ГГ и ДД да туженом накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци ГГ и ДД су изјавили благовремену ревизију са предлогом да суд одлучи у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, сувласници непокретности уписане у лист непокретности број ... КО Зрењанин 1, парцели број ... њива 1. класе, градско грађевинско земљиште, површине 253 м², су тужила ГГ са ½ дела и тужилац ДД са ½ дела, а власник непокретности уписане у лист непокретности број .. КО Зрењанин I, парцела број .., њива 1. класе, градско грађевинско земљиште, површине 243 м², је тужила ГГ. Према Плану генералне регулације „Мужља“ у Зрењанину („Службени лист Града Зрењанина“ број 5/16) на поменути парцелама не могу се градити објекти А категорије јер су у намени површина за јавне намене – гробље, јавне површине и

планиране јавне површине – улице. Катастареске парцеле број .. и број .. нису приведене намени према Плану генералне регулације „Мужља“ у Зрењанину.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на одредбе члана 1, 11, 41. став 2. и члан 61. Закона о експропријацији и члан 1 Протокола 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и људских слобода, усвојио тужбени захтев тужилаца ГГ и ДД, налазећи да им није исплаћена накнада за одузете непокретности, имајући у виду да су предметне парцеле обухваћене Планом генералне регулације „Мужља“ у Зрењанину за површине јавне намене. Према становишту другостепеног суда, парцеле ...и .. нису фактички експроприсане. Планом генералне регулације „Мужља“ у Зрењанину предвиђене су за јавне површине (улице) али још нису приведене намени предвиђеној планским актом, а тужиоци нису доказали да је њихово право својине ограничено због чега је одбио тужбени захтев у односу на тужиоце ГГ и ДД.

Врховни суд сматра да је правилно другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду у делу тужбеног захтева тужилаца ГГ и ДД и одбио њихов захтев.

Одредбом члана 58. Устава Републике Србије прописано је да се јемчи мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона (став 1). Право својине може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона уз услов да је учињен уз накнаду која не може бити нижа од тржишне (став 2).

Дакле, дозвољено одузимање или ограничење права својине које не представља повреду права на имовину постоји само када су кумулативно испуњена два услова: да је учињено у јавном интересу утврђеном на основу закона и да је учињено уз накнаду која не може бити нижа од тржишне.

Протокол 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, у одредби члана 1. прописује да свако физичко или правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и то под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

У конкретном случају, доношењем планског акта није дошло до фактичке експропријације јер предметне парцеле нису приведене намени према Плану генералне регулације „Мужља“ у Зрењанину. Тужиоци ГГ и ДД нису лишени своје имовине, већ је регулисан начин њеног коришћења што такође представља мешање у право на мирно уживање имовине. Међутим, није свако мешање у право на мирно уживање имовине основ за исплату накнаде. У конкретном случају, тужиоци ГГ и ДД нису лишени имовине, ни формално ни фактички, имајући у виду да њихове парцеле нису приведене намени утврђеној планским актом. Предметно земљиште имају могућност да користе на исти начин, до привођења планираној намени. Због тога, наводи ревизије су неосновани.

На основу наведеног, сагласно члану 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужиоцима ГГ и ДД нису досуђени трошкови ревизијског поступка, с обзиром да нису успели у ревизијском поступку, због чега је применом члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић